

പ്രമസർ അനിൽകുമാറിന്റെ പ്രഭാഷണം – ശ്രീയാദ്ധ്യാത്മക തോറ്റം
ച്ചാലങ്ങാത്രതരവേള ഒപ്പാലങ്ങാത്രതരവേള Q&A 266, 267

നമ്പി, ശിഷ്യൻ

ഓം ശ്രീ സായിരം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, ചോദ്യാത്മരവേള നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

Q. 266:

‘താക്ക് യു’(നിങ്ങൾക്ക് നമ്പി) എന്ന പ്രയോഗത്തപ്പറ്റി ഞാൻ അഭിപ്രായം പറയണം എന്നാണ് ആരോ ആശഹിക്കുന്നത്.

നാം മിക്കപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്, “താക്ക് യു”(നിങ്ങൾക്ക് നമ്പി).

ഇതേക്കുറിച്ച് എന്ത് അഭിപ്രായം പറയാനാണ്? എങ്കിലും ചോദ്യം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിക്ക്, സാധ്യമായ രീതിയിൽ പറയാൻ ശ്രമിക്കേണ്ട്.

“താക്ക് യു” വിശ്വീ പൊരുൾ അകത്താണ്. “താക്ക് യു” എന്നത് വാക്കുകൾ മാത്രമല്ല.

അപേത്യക്ഷമാകുന്നു. ഒരു മേഖല

അത് നിങ്ങളുടെ സ്വത്തതിന്റെ ഓരോ തന്ത്രവും അനുഭവിക്കുന്ന കൃതജ്ഞതയാകുന്നു. അത് ഉപകാരസ്മരണ(gratitude)യാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് പെട്ടെന്നാരമില്ലായ്ക്ക തോന്നുന്നത്. മനസ്സിലെ എല്ലാ ഭാരങ്ങളും, ആധികളും ആകാംക്ഷകളും കണക്കെ ആകാശത്ത് ഒഴുകിനടക്കാമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നു.

ഈ ഒരു ടെക്നിക് ആണെന്നറിയാതെ, നിങ്ങൾ ഒരു ടെക്നിക് പരീക്ഷിക്കുകയാണ്.

ഈതാരു ടിബറ്റൻ മാർഗമാണ്. കുറഞ്ഞത് 2000 വർഷങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഒരു സുത്രമാണിത്.

നിങ്ങൾ ഒരു ടിബറ്റൻ ആശമം സന്ദർശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കാണുന്നതിൽ നിങ്ങൾ അതഭൂതപ്പെടും. ഓരോ ലാമയും, പകൽ സമയത്ത് എപ്പോഴൊക്കെ അയാൾ ഗുരുവിന്റെ സമീപത്തുകൂടി കടന്നുപോകുന്നോ അപ്പോളൊക്കെ, പറമ്പിൽ പണി ചെയ്താലും തോട്ടത്തിൽ പണി ചെയ്താലും, അയാൾ വെറുതെ വണങ്ങുന്നു, ഗുരുവിന്റെ പാദത്തിൽ സ്വന്തം ശിരസ്സ് ചേർക്കുന്നു, എന്നിട പറയുന്നു, “താക്ക് യു,

ഗുരോ..” അത് അകമേയുള്ള ഒരു ഭാവമാണ്. അത് കേവലം അകത്തെക്കുള്ളതല്ല. അതോരും കൃതജ്ഞത്വാഭാവമാണ്.

ചിലപ്പോൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്റെ അടുത്തുകൂട്ടി ഒരു ധനം തവണ കടന്നു പോയേക്കാം. അപ്പോൾ, ഒരു ധനം തവണ അവൻ ഒരേ കാര്യം ചെയ്യും, സാധ്യാനം ആ നിമിഷങ്ങൾ ഏറ്റവും അമുല്യമാണ് എന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിയും.

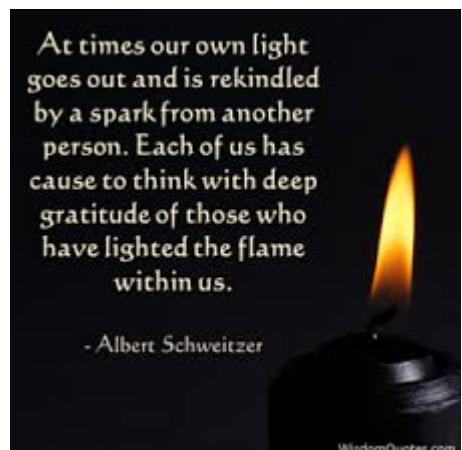
അവൻ മാസ്സറ തേടാൻ തുടങ്ങുന്നു, അത്തരം ശിഷ്യരോട് മാസ്സർ പറയും, “ഈ ശത്രിക്കും എൻ്റെ പാദം തൊടണമെന്നില്ല. നീ എവിടെ ആയിരുന്നാലും, എൻ്റെ ദിശയിൽ അതേ കൃതജ്ഞത്വാഭാവത്തോടെ വന്നാൽ കുക, നിന്നക്ക് അതേ അനുഭവം ഉണ്ടാകും.”

ഈതോരു പുതിയ കണ്ണടത്തലാണ്. ആദ്യം അവർ ചിന്തിക്കുക, മാസ്സർ കാരണമാണ് എന്തോ ക്ഷയേയാ സംഭവിക്കുന്നത് എന്നാണ്. അവനവൻ മുലമാണ് എന്തോക്ഷയേയാ സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന് അവനിപ്പോൾ അറിയുന്നു. മുഴുവൻ ഫോകലൈസ്സും മാറിയിരിക്കുന്നു.

സംഭവിക്കുന്നതോക്ഷയേ അവരുടെ സ്വന്തം കൃതജ്ഞത്വത്തെ മുലമാണെന്ന് അവർ കണ്ണടത്തുന്ന ആ നിമിഷം, അപ്പോൾ മാസ്സർ പറയുന്നു, “ഈനി, ദിശയേക്കുവിച്ചും ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല. എല്ലാ ദിശകളും ഒന്നുതന്നെ. വന്നാൽക്കു. ഏതു ദിശയിലായാലും വന്നാൽക്കു. ആ ഭാവം ഓർക്കുക.” ഭാവം മാസ്സറുടെ ദിശക്കാരാണ് എന്നിൽ ശിഷ്യർ അതിശയിക്കുന്നു. എല്ലാ ദിശകളും ഒന്നാണ്.

ഈ അവസാനമായി, ഓരോ തവണയും അനാവശ്യമായി വന്നങ്ങേണ്ടതില്ല എന്ന് മാസ്സർ പറയുകയാണ്. അത് കേവലം ഭാവത്തിന്റെ ഒരു പ്രശ്നം മാത്രമാണ്. ഇരിക്കുക, നിൽക്കുക, ഉരഞ്ഞുക, അമവാ ശരീരത്തിന്റെ ഏതു നിലയിലായാലും, നിങ്ങൾക്ക് കൃതജ്ഞത്വത്തെ അനുഭവിക്കാനാവുമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കാ ഭാരമില്ലായ്മ, മഹാനം, അപാരമായ മാധ്യരൂപം നിങ്ങളുടെ സ്വത്താഭ്യന്തരിജ്ഞം അറിയാനാവും.

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെതായ എന്തെങ്കിലും മാർഗം കണ്ണട

തതിയാലോ? ആഹ്വാദിക്കുക!

ആസ്പദിക്കുക! സാവധാനം, സാവധാനം മുന്നേറുക. നിശ്ചിത നിമിഷങ്ങളിൽ “താക്ക യു്” പറയേണ്ടതില്ല. അത് നിങ്ങളുടെ ജീവിതം തന്നെയായി മാറുന്നു. ഇരിക്കു സോൾ, നടക്കുസോൾ, ആയിരത്തൊന്നു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുസോൾ, കൃതജ്ഞത അകമേ അവഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഈത് പ്രത്യേകമായി ഒരാളിനോടുള്ള കൃതജ്ഞതയെന്നുമല്ല. മാസ്റ്റർ കേവലം ഒരു ഷിക്ഷിവാൺ. തുടക്കക്കാർക്ക് ഈത് നല്ലതാണ്, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ ഒരു ഷിക്ഷി വില്പാതെ, ഒരു ഷിന്ത മുറിയിൽ ഒറ്റയ്ക്കു നിന്ന് “താക്ക യു്” പറയുന്നത് അവർക്ക് കുറച്ച് അരോചകമായി തോന്നും. അത് ഇത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

അപ്പോൾ, മാസ്റ്റർ ഒരു ഷിക്ഷിവിവാകുന്നത് തുടക്കക്കാർക്കാണ്. അവർ ഗുരുവിന്റെ

I'm grateful for everything in my life.

പാദങ്ങൾ സ്വപർശിച്ച് “താക്ക യു്” പറയുന്നുവെന്നാലും, അവരത് ചെയ്യുന്നത് ഷിന്ത മുറിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ്. മാസ്റ്റർ ശുന്നത യാകുന്നു.

“താക്ക യു്” എന്ന വാക്കുകൾ കൂടുതൽ കുടുതലായി ഉപയോഗിക്കുക, സാവധാനം അത് ശ്രദ്ധനം പോലെ ഒരു സ്വഭാവിക പ്രതിഭാസമായിത്തീരുന്നു, അത് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു അപാരമായ അനുഭവം കൊണ്ടുവരുന്നു. “താക്ക യു്” എന്ന ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഇത്രയുമാണ്. താക്ക യു്!

Q. 267:

ഇനി അടുത്ത ചോദ്യം ഈതാണ്.

എങ്ങനെയാണ് ഒരു ശിഷ്യനെ കാണേണ്ടത്? ഒരു ശിഷ്യൻ എങ്ങനെയിരിക്കും? അയാളെ എങ്ങനെയാണ് വിശദികരിക്കുക?

എനിക്ക് പറയാനാവും, ഒരു ശിഷ്യനായിരിക്കുക എന്നത് അത്രയ്ക്ക് സുന്ദരമാണ്, ഏറെ സുന്ദരമാണ്. അതിത്തിരി സക്കീർണ്ണമാണ്. അത് മനസ്സിലാക്കാനായി നിങ്ങൾക്ക് വളരെ ശ്രദ്ധ വേണം. മാസ്റ്റർക്ക് പറയാൻ കഴിയും, “ഞാൻ നിന്റെ സുഹൃ

താകുന്നു.” ശിഷ്യൻ അതുതനെ പറയാനാവില്ല. ശിഷ്യൻ പറയും, “അല്ല, അവിടുന്ന എൻ്റെ മാസ്തികുന്നു.”

പക്ഷേ, വഴിഞ്ഞാത്ത ചില ശിഷ്യരുണ്ട്, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ അവർ എറെക്കുരെ ഗുരുക്കമൊരായിട്ടുണ്ടാവും. വാസ്തവത്തിൽ, അവർ ശിഷ്യരാവാൻ സമ്മതിച്ചതു തനെ ഒരു പാലം

ബൃഹപുർണ്ണിമ: സായി രമേശ് ഹാർ-ബുദ്ധാവാൻ

പോലെയാണ്, ഒരു ദിവസം അവർക്കും മാസ്തികമാരാവാം എന്നാണെന്നും പ്രതീക്ഷ. അവരുടെ ലക്ഷ്യം ഒരു മാസ്തികയെന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട്, ‘ഈ നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്താണോ’ന് പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ, ഈ വിമുഖരായ ശിഷ്യർക്ക് അപാരമായ സന്തോഷമാവും, യമാർത്ഥമായി ശിഷ്യർ നടങ്ങുകയും ചെയ്യും.

ഒരു ശിഷ്യൻ പറയേതെങ്കാം, “ഈല്ല, ഈത്തരം കാര്യങ്ങൾ പറയാതിരുന്നാലും. അവിടുത്തെ സുഹൃത്തായി എന്നെ എനിക്ക് സ്വയം ഉൾക്കൊള്ളാനാവുന്നില്ല ശുഭ്രോ, ഈല്ല. അങ്ങയുടെ ശിഷ്യനായിരിക്കുന്നതുതനെ എന്നെ സംബന്ധിച്ച് ധാരാളമാണ്.”

പല ശിഷ്യർക്കും ഈതു തനെയാവും സംഭവിക്കുക. സത്യസന്ധരായ ശിഷ്യർക്ക് ഷോകായിട്ടുണ്ടാവും. കപട ശിഷ്യർ അത് വളരെയധികം ആസാദിച്ചിട്ടുമുണ്ടാവും. വാസ്തവത്തിൽ, അവരിൽ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു, അവരിൽ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു,

എന്തുകൊണ്ടോൽ എന്നെങ്കിലുമൊരു ദിവസം ഗുരു ആക്കണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഗുരു അവരുടെ സുഹൃത്താണെന്ന് ഗുരു പ്രവ്യാപിക്കുന്നേം, അവർക്ക് അതെക്കുറിച്ച് സന്തോഷമാണ്. “ഞാൻ നിരീൾ ശിഷ്യനാണ്, നാം എന്നീ ഗുരുവാകുന്നു,” എന്ന് ഗുരു അവരോട് പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവർ കൂടുതലായി ആള്ളാറിക്കും. താനാണ് ശിഷ്യൻ എന്ന് അവരുടെ ഗുരു അവരോട് പറയണം എന്നതാണ് അവരുടെ ആഗ്രഹം. അതാണവർ ശരിക്കും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

ഒരു ശിഷ്യനാവുക എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ അഹരിത(ego) ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നാണ്, അത് ഏറ്റവും ദുഷ്കരമായ കാര്യവുമാണ്. അതിനാൽ, മിക്ക അളളുകളും അത് ഒളിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ അഹരികാരം ത്യജിക്കുന്നതിനു പകരം, അവരത് വെറുതേ ഒളിപ്പിക്കുന്നു, അവസരം വരുന്നത് എപ്പോഴോണോ, അവരുടെ അഹരംഭാവം വീണ്ടും വരുന്നു.

“ഞാൻ നിന്നേക്കാൾ പുണ്യവാനാണ്” എന്ന് ഒരു ഗുരു പറഞ്ഞാൽ, അയാളൊരു ഗുരുവല്ല. നിങ്ങളേൽത് ഇരുന്നേ ട്രിപ്പിലാണോ, അതിലാണ് അയാളും. അയാളൊരു രാഷ്ട്രീയക്കാരനാണ്, ഒരു ധാർമ്മികനായ മനുഷ്യന്റെ, എന്തുകൊണ്ടോൽ ഒരു

യാർമിക മനുഷ്യന് സ്വയം പുണ്യവാനാബന്ധനോ ഉന്നതനാബന്ധനോ ധരിക്കാനാവില്ല. മതബോധമുള്ളവൻ കേവലം അപ്രത്യക്ഷനാവുന്നു. അവിടെ ശുശ്മ ശുന്യത(pure emptiness)യല്ലാതെ മറ്റാനുമില്ല.

ആ വ്യാജഗുരുവിനെ ധമാർത്ഥ ഗുരുവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാനാവില്ല. ധമാർത്ഥ ഗുരുവിന് ഇത്രമാത്രമാണ് പറയാനാവുക, “ഞാൻ നിന്റെ സുഹൃത്താണ്”, നിങ്ങളുടെ കരം ശ്രദ്ധിക്കാനായി മാത്രം, നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ തന്നെ അന്യകാരത്തച്ചറ്റ് നിന്നും വലിച്ചു പുറത്താക്കാൻ, നിങ്ങളെ വഴിയില്ലെങ്ക് കൊണ്ടുവരാൻ.

ധമാർത്ഥ ശിഷ്യൻ, അയാൾക്ക് ബോധ്യാദയം സിഖിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, ഒരു ശിഷ്യനായി തുടരുന്നു. സൈൻ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ മഹാ പാരമ്പര്യത്തിലെ ആദ്യ കാരണവരായ മഹാക്ഷുപതനക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരമാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹം ഗൗതമ ബുദ്ധൻ്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യാദയം ഉണ്ടായപ്പോൾ, ബുദ്ധൻ് അദ്ദേഹത്തെ അലഞ്ഞുതീരിയുന്നതിനായി അയച്ചു. “ദാഹിക്കുന്നവരുടെ, ആവശ്യകാരുടെ അടുത്തേക്ക് പോവുക. സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കുക. നീ നേടിയതെന്നോ, അത് പകിടുക.”

എന്നാൽ മഹാക്ഷുപൻ പറഞ്ഞു, “അങ്ങ് എന്നെ കമ്പളിപ്പിച്ചു. ബോധ്യാദയത്തിനു ശ്രദ്ധം എനിക്ക് അങ്ങയെ വിട്ടുപോവേണ്ടിവരുമെന്ന് അങ്ങ് എന്നോട് നേരത്തെ പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ ബോധ്യാദയംതന്നെ വേണ്ടെന്നു വച്ചേനോ, കാരണം ബോധ്യാദയം എൻ്റെ പ്രകൃതമാണ്. എനിക്കെത് എപ്പോൾ വേണ്ടെന്നു വച്ചാലും നേടാം. പക്ഷേ, ഈത് അങ്ങയുടെ അവസാന ജീവനമാണ്, ഈ ഹദ്ദേശം ഇനിയെണ്ടി

കലും എനിക്ക് കാണാനാവില്ല.”

ബോധ്യാദയത്തിൽ, മുഴുവൻ നിത്യതയുമുണ്ട്. എന്നാൽ, അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽ അപ്രത്യക്ഷനായാൽ, പിന്ന അങ്ങയെ കണ്ടത്താനാവില്ല. അങ്ങയെ ഒന്നു കാണാനായി, അങ്ങയെ കേൾക്കാനായി, അങ്ങയെ ഒന്നു തൊടാനായി, ഞാൻ എവിടെ പോകാനാണ്? അവിടുന്ന് എന്ന വല്ലാതെ കബളിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.”

ഗൗതമ ബുദ്ധൻ പറഞ്ഞു, “പക്ഷേ എനിക്കിൽ ചെയ്തെ മതിയാകു. ദാഹിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരുടെയും അടുത്ത് എനിക്ക് എത്താനാവില്ല. നീ എൻ്റെ കൈകളാണ്, നീ എൻ്റെ കണ്ണുകളാണ്, നീ എൻ്റെ സ്വത്മാണ്. പോവുക, ഞാൻ നിന്നൊടാപ്പുമുണ്ടാവും.”

ശിഷ്യനായ മഹാക്ഷുപൻ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു, “ഒരോ വ്യവസ്ഥയിൽ-എന്ന കുടാതെ അവിടുന്ന് ജീവൻ വെടിയരുത്. ഞാനും ഉണ്ടാവണം. രണ്ടാമത്, അങ്ങ് എത്തു ദിശയിലാണ് പോകുന്നതെന്ന് എന്ന അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം, ഓരോ ദിവസവും എനിക്ക് ആ ദിശയിൽ വന്നാണെന്നും. അവിടുന്ന് വളരെ അകലെയാവാം,

എനിക്ക് അങ്ങയെ കാണാൻ പറ്റില്ലായിരിക്കാം, ഒരു പക്ഷേ അങ്ങയ്ക്ക് എന്ന കാണാൻ കഴിഞ്ഞെതക്കും. ഞാൻ അങ്ങയെ കാണുന്നേണ്ട ഇല്ലയോ എന്നത് വിഷയമല്ല. അങ്ങ് എന്ന മിന്നിടില്ല എന്നതാണ് വിഷയം. അവിടുന്ന് എൻ്റെ കണ്ണുകളിലുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നത് വിഷയമല്ല. ഞാൻ അങ്ങയുടെ കണ്ണുകളിലുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതാണ് വിഷയം.

യം. ഈ രണ്ട് വാഗ്ഭാനങ്ങൾ എനിക്ക് തരിക, എകിൽ ഞാൻ പോകാം.”

ബുദ്ധൻ പറഞ്ഞു, “വിചിത്രമായ കാര്യങ്ങളാണ് നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഓരോ ദിവസവും ഞാൻ എവിടെയാണെന്നും ഞാൻ എങ്ങോട് പോവുന്നെന്നും നിന്നെ പുർണ്ണമായും അറിയിക്കുക പ്രയാസമാണ്. രണ്ടാമതായി, മരണത്തെപ്പറ്റി, നിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മാത്രമേ ഞാൻ മരിക്കു എന്ന് നിനക്ക് വാക്കു തരണമെങ്കിൽ, മരണവുമായി പ്ലോലും എനിക്ക് ചില ക്രമീകരണങ്ങൾ നടത്തേണ്ടിവരും-മരണം കാത്തിരിക്കണം എന്ന്. നീ എന്ന വിചിത്രമായ അവസ്ഥയിലാക്കുകയാണ്. ഞാൻ ഒരു കാലത്തും ആരോടും ഒന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല, ഈപ്പോൾ ‘അൽപം നിൽക്കു, മഹാക്ഷുപൻ

വരട്ട് എന്ന താൻ മരണത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടണും എന്ന് നീ എന്ന
നിർബന്ധിക്കുകയാണ്.”

പക്ഷേ മഹാക്ഷൃപൻ വഴിയില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “എകിൽ താൻ പോവില്ല.”
അവസാനം അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടു, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ, ബുദ്ധൻ അദ്ദേഹത്തിന്
വാക്കു കൊടുത്തു, പക്ഷേ ആധാസകരമായിരുന്നു അത്. ഓരോ ദിവസവും ബുദ്ധൻ
എത്ത് ദിക്കിലാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കണമായിരുന്നു, രാവിലെയും
വൈകിട്ടും അദ്ദേഹം നിരക്കള്ളുകളോടെ ആ ദിശയിൽ നോക്കി ഭൂമിയിൽ തൊടു
വന്നെങ്ങുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളിൽ വെറും പൊടി മാത്രമേ ഉണ്ടാവു,
പക്ഷേ, താൻ ബുദ്ധൻ പാദം സ്വർഗ്ഗിക്കുകയാണെന്ന ഭാവത്തിൽ അദ്ദേഹമത്
തൊടും.

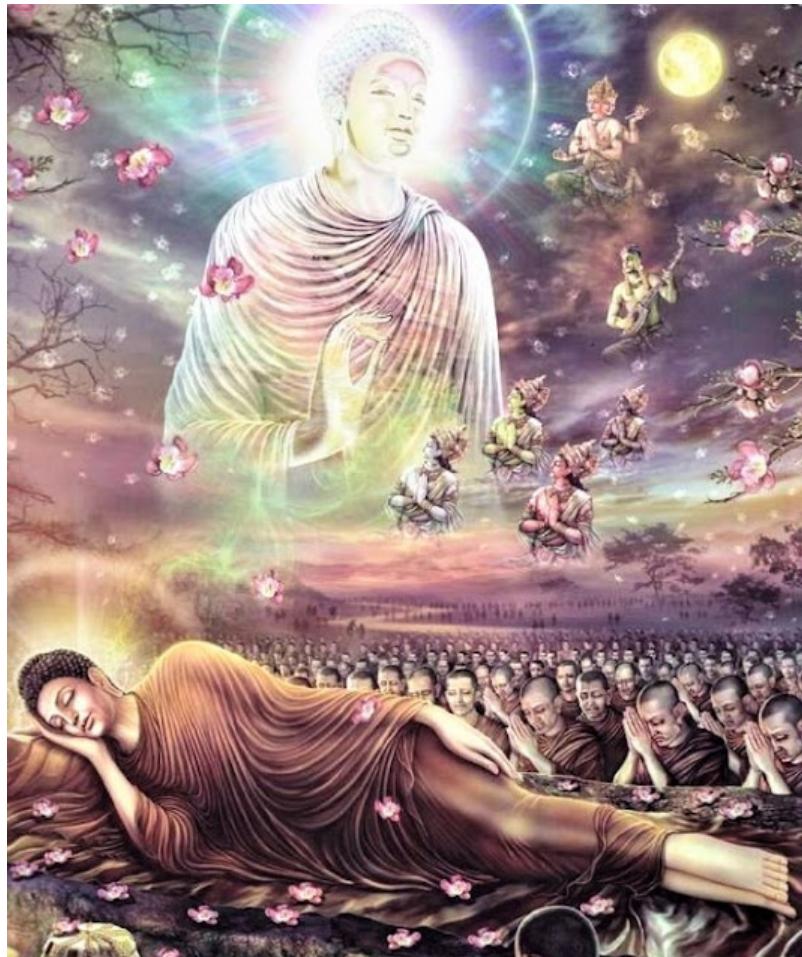
ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറയുമായിരുന്നു, “മഹാക്ഷൃപാ, അങ്ങ് സ്വയം ഇന്നാരു
ഗുരുവാണ്. അങ്ങ് ഒരു ശിഷ്യനെപ്പോലെ പെരുമാറുന്നത് അങ്ങയ്ക്ക് യോജിച്ച്
കാര്യമല്ല.”

മഹാക്ഷൃപൻ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു,
“ഗൗതമ ബുദ്ധൻ ജീവിച്ചിരിക്കുവോളോ,
എനിക്ക് മാറ്റുറാവാൻ പറില്ല. എനിക്ക് ഒരു
ശിഷ്യനാവാനെ കഴിയു, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ
ഒരു ശിഷ്യനായിരിക്കുന്നത് അത്രയ്ക്ക് സുന്ദര
മാണ്. ഗുരുവിന്റെ തന്മലിനു കീഴെ, അത് വളരെ തന്മൂല്യംമാണ്. അത്രമേൽ
സുരക്ഷിതമാണത്.”

“ബുദ്ധൻ മരിക്കുമ്പോൾ, തീർച്ചയായും താനൊരു ഗുരുവാകും. കത്തുന സുരൂനു
കീഴെ, എനിക്കു മീതെ തന്മലാനും കാണില്ല. എന്ന തടസ്സപ്പെടുത്തരുത്, ഈ
ചോദ്യങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും എന്നോട് ചോദിക്കരുത്, കാരണം ഒരു ശിഷ്യനായിരി
ക്കുക എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കാണിത്തുകൂടാ. അത് ഒരു ഗുരുവാകുന്നതിനേക്കാൾ
ഒടും തന്നെ മോശമല്ല.”

“മുഴുവൻ ചോദ്യവും സമഗ്രമായിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്. നിങ്ങൾ പുർണ്ണമായും ഒരു ശിഷ്യനായിരിക്കവെ, നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാ കീർത്തിയും, എല്ലാ അനുഗ്രഹവും, ഒരു ഗുരുവിനുള്ള എല്ലാ കീർത്തിയും, എല്ലാ ആശീർവാദവും ഉണ്ടാവും. ധാരൊരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടാവില്ല. അത് സമഗ്രതയുടെ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. ഈ മനുഷ്യനോട്, ഗൗതമ ബുദ്ധനോട് എനിക്കുള്ള കടപ്പാടിന്റെ ഒരു നിമിഷം പോലും എനിക്കെങ്ങെന്ന മറക്കാൻ കഴിയും, അവിടുന്നില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഞാനിപ്പോഴും ഇരുട്ടൽ തപ്പിത്തെയുകയാവും. ഒരുവന് ഒരു ഗാനമായി, ഒരു നൃത്തമായി, ഒരു വെളിച്ചമായി സജീവമായി തുടരാനാവും. അവിടുന്ന എന്ന പരിബർത്തനം ചെയ്തു. അവിടുന്ന എനിക്ക് പുതു ജനമേകി. അവിടുന്ന എന്ന നിത്യനാക്കി.”

ഗൗതമ ബുദ്ധൻ മരിച്ച ദിവസം, മഹാക്ഷുപതന വിളിക്കുകയാണ് അവിടുന്ന് ആദ്യം ചെയ്ത കാര്യം. അവിടുന്ന് തന്റെ ശിഷ്യനായ ആനന്ദനോട് പരിഞ്ഞു, “ഉടനടി മഹാക്ഷുപതന കണ്ണെത്തുക, എന്തുകൊണ്ണെന്തൊൽ എനിക്ക് മരണത്തോട് ആവശ്യപ്പെടാൻ വയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആരോടും ചോദിച്ചിട്ടില്ല, പക്ഷേ മഹാക്ഷുപൻ നാഭേ സൃഷ്ടുമാന്തിനു മുന്നേ വന്നില്ലെങ്കിൽ, കാത്തിരിക്കാനായി മരണത്തോട് പരിയേണ്ടിവരും എനിക്ക്.”

നിരവധി അനുയായികൾ മഹാക്ഷുപതന തേടി എല്ലാ ദിക്കിലേക്കും തിരക്കിട്ടപോയി. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണെത്തി. അദ്ദേഹം ശരിയായ സമയത്ത് വന്നു, ബുദ്ധൻ പുണ്ണിതിച്ചുകൊണ്ട് പരിഞ്ഞു, “എനിക്കരിയാം, നീയെന്ന തരം താഴാൻ അനുവദി

കില്ലു, മരണത്തോട് കാൽത്തിരിക്കാനായി പറയാൻ എന്നെന്ന നിർബന്ധിക്കില്ലെന്ന്.
ഇപ്പോൾ മരണത്തിന് വരാൻ പറ്റും. മഹാക്ഷുപരി വനിരിക്കുന്നു,”

ബുദ്ധൻ മഹാക്ഷുപരെ മടിയിലാണ് മരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹ തതിന്റെ ശിരവ്യ മഹാക്ഷുപരെ മടിയിലായിരുന്നു, ഈതാരു അപൂർവ്വമായ പ്രതിഭാസമായിരുന്നു, എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ ആ നിമിഷം ബുദ്ധൻ പതിനായിരം ശിഷ്യർ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പതിനായിരത്തിൽ, ഏറ്റവും കുറ തെത്ത് നുറു പേരെങ്കിലും ബോധ്യാദയം ലഭിച്ചവരായിരുന്നു.

എന്തുകൊണ്ട് മഹാക്ഷുപൻ തെരത്തെതട്ടുക്കപ്പേട്ടു? ഈ ചോദ്യം പരമുഖം പരമുഖം മഹാക്ഷുപൻ എന്തുകൊണ്ട് തെരത്തെതട്ടുക്കപ്പേട്ടു? ഗൗതമബുദ്ധൻ മറ്റാരു ശിഷ്യനായ സർവ്വത്തൻ പറഞ്ഞു, “ഒരു മാസ്സറായി തതീർന്ന ഒരേയൊരാൾ അദ്ദേഹമാണ്, എന്നാൽ തന്റെ ശിഷ്യത്വം ഉപേക്ഷിച്ചതുമില്ല. ബാക്കിയുള്ള തൊല്ലാറു ശതമാനം പേരും മാസ്സറായിതതീർന്നപ്പോൾ അവരുടെ ശിഷ്യത്വം മറന്നുപോയവരാണ്. അദ്ദേഹമാണ് കൂടുതൽ ധനികൻ. അദ്ദേഹം ശിഷ്യനാണ്, അദ്ദേഹം ഗൃതുവുമാണ്, അതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇവിടെ ഇപ്പോഴുള്ളവരെക്കാൾ ഏറെ മുമ്പിലാണ്.”

അതുകൊണ്ട്, മഹാക്ഷുപൻ സൈൻ ബുദ്ധമതത്തിലെ ഇന്നും ജീവിക്കുന്ന

ഏറ്റവും മഹത്തായ, ഇതര പാരമ്പര്യങ്ങളും ബോധ്യപ്പെട്ടരായ ആളുകളെ ലോകത്തിന് നൽകിയ പാരമ്പര്യങ്ങളിലെണ്ണിന്റെ ഫ്രേഡറിക്കും മാറിയതിൽ അതി ശയമില്ല.

നിങ്ങളുടെ സമയത്തിന് നമി. നമുക്ക് വീണ്ടും കാണാം!

(തുടരും)

പ്രഹ. അനീൽകുമാർ കാമരാജ്
(പതിഭാഷ: എ.ഐ.എസ്. വിനോദകുമാർ)

ഗനിയാഴ്ച തോറും മലയാളം ഉൾപ്പെടെ വിവിധ ഭാരതീയ ഭാഷകളിലും വിദേശഭാഷകളിലും പോയ്ക്കാള്ള് ചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രഭാഷണ പരമ്പര.